

Hetzán, 8/169.

Ezsem!

No hát, ma, meg látcsik, kend a nyomor. Ma
 reggel két levéltek által utolsó reményeim oda,
 meg jókor a raból kijömmi. Mindeki Parisból azt
 írja, hogy csak jövő "hatnapban" kerdtet a fogék,
 társ távirati leveletől, és előbb pénzt nem
 küldhet. És egyszerre Lúdan Lipuséből is az
 írja, hogy Keine cikkemet ugyan elfogadna a
 Familienjournal számára, de csak ö is jövő hónapban
 firethet. Éda valamik utolsó két reményeim
 és a so' teljes értelmében, holnapról kezdve
 nem tudok hogy hül és mitől megyek ebédelni!!
 Nezz hote most, hogy Eötvösnek irtam - meg nem
 is adott felelet. Kötrea van csak meg egy gyenge
 remény, hogy tán Te meg jó időben küldeni
 fogsz valami féle Vorlesungot. No de az a remény
 meg látcsik, gyermekek. Teljes életemben meg
 nem voltam ally reménytelen és tanácsalan
 helyzetben; és a legbajóbb meg az is, hogy
 ally Stimmungban két sort se tudok írni.
 Akartam ma papot számára tán csak kis
 csikket írkaálni - nem ment!! Tejem gondolat
 úres és gondtele! No hát, mi lesz ebből? Ma
 utolsókor sörözni megyek este - holnap a
 Koplalás kerdtik! És nincs egy emberem sincs
 ita, a kitől csak egy tallert kölcsön veheték.
 De Rodenberggel roszul állok; Hopfen Tamás kikerül,
 mert fél, hogy kérek tán valamit tőle; Bancroft

nincs itt; Inattat már egészen kifunpoltam, ~~azt~~ ar-
bort se ad fölbe'. Tric' maga Koldos, ugy a fényes
Dóselek is; és masok nem ismerem, Darsára hogy
már 15 hónap itt vagyok. Több mint 300 kötet,
magyar Könyvtárából, ugy is már etadtam, és
ha magyar egytether költői memém, Kinek
elnoke vagyok, még se kaphatom többet mint:
— 20 garatjt.

Itt kép csendesen éhen halok, a
szó teltjes értelmiben! Mi más lenne sorom,
ha pünple könyváros maradtam volna, —
most legalább kenyerem volna. De fejem
olly amzarban van, hogy nem is gondolhatok.
Kégre, nem is mehetek ki, mert ally
dissnos idő még nem volt, mint nyolc
nap óta uralkodik; és veszem ugy faj-
no hisz, tán nem sokáig egészen véje
es a Komoedia.

Crokolak, ölelek

